

12.11.2018 № 4423 /6/99-99-13-02-03-15/ПК

Державна фіскальна служба України, керуючись ст. 52 Податкового кодексу України (далі – Кодекс), розглянула звернення щодо практичного застосування норм чинного законодавства і в межах компетенції повідомляє, що відповідь надається з урахуванням фактичних обставин, викладених у зверненні.

Законом України від 14 лютого 1992 року № 2114-ХІІ «Про колективне сільськогосподарське підприємство» (далі – Закон № 2114) визначено, що майно у підприємстві належить на праві спільної часткової власності його членам.

Суб'єктом права власності у підприємстві є підприємство як юридична особа, а його члени - у частині майна, яку вони одержують при виході з підприємства (п. 2 ст. 7 Закону № 2114).

Згідно з п. 2 ст. 9 Закону № 2114 пай є власністю члена підприємства. Право розпоряджатися своїм паєм за власним розсудом член підприємства набуває після припинення членства у підприємстві.

Термін «майновий пай» визначено постановою Кабінету Міністрів України від 28 лютого 2001 року № 177 «Про врегулювання питань щодо забезпечення захисту майнових прав селян у процесі реформування аграрного сектору економіки» – це частка майна члена підприємства у пайовому фонді, виражена в грошовій формі та у відсотках розміру пайового фонду.

Майновий пай члена підприємства документально підтверджується свідоцтвом про право власності на майновий пай члена підприємства (майновим сертифікатом), яке видається сільською, селищною або міською радою.

Разом з тим корпоративні права – це права особи, частка якої визначається у статутному фонді (майні) господарської організації, що включають правомочності на участь цієї особи в управлінні господарською організацією, отримання певної частки прибутку (дивідендів) цієї організації та активів у разі ліквідації останньої відповідно до закону, а також інші правомочності, передбачені законом та статутними документами (п.п. 14.1.90 п. 14.1 ст. 14 Кодексу).

Отже, зміст прав особи, який засвідчує майновий сертифікат, є тотожним змісту корпоративних прав.

Оподаткування доходів фізичних осіб регламентується розділом IV Кодексу, згідно з п.п. 163.1.1 п. 163.1 ст. 163 якого об'єктом оподаткування резидента є загальний місячний (річний) оподатковуваний дохід.

Згідно з п.п. 164.2.9 п. 164.2 ст. 164 Кодексу до загального місячного (річного) оподаткованого доходу платника податку включається інвестиційний прибуток від проведення платником податку операцій з цінними паперами, деривативами та корпоративними правами, випущеними в інших, ніж цінні папери, формах, крім доходу від операцій, зазначених у п.п. 165.1.40 п. 165.1 ст. 165 Кодексу.

Особливості оподаткування доходу у вигляді інвестиційного прибутку визначено п. 170.2 ст. 170 Кодексу, відповідно до п.п. 170.2 якої

інвестиційний прибуток розраховується як позитивна різниця між доходом, отриманим платником податку від продажу окремого інвестиційного активу з урахуванням курсової різниці (за наявності), та його вартістю, що визначається із суми документально підтверджених витрат на придбання такого активу з урахуванням норм підпунктів 170.2.4 - 170.2.6 цього пункту (крім операцій з деривативами).

Облік загального фінансового результату операцій з інвестиційними активами ведеться платником податку самостійно, окремо від інших доходів і витрат. Для цілей оподаткування інвестиційного прибутку звітним періодом вважається календарний рік за результатами якого платник податку зобов'язаний подати річну податкову декларацію, в якій має відобразити загальний фінансовий результат (інвестиційний прибуток або інвестиційний збиток), отриманий протягом такого звітного року (п.п. 170.2.1 п. 170.2 ст. 170 Кодексу).

Ставка податку на доходи фізичних осіб встановлена у розмірі 18 відсотків (ст. 167 Кодексу).

Також вказаний дохід є об'єктом оподаткування військовим збором (п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Ставка військового збору становить 1,5 відс. об'єкта оподаткування, визначеного п.п. 1.2 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу (п.п. 1.3 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Нарахування, утримання та сплата (перерахування) податку на доходи фізичних осіб та військового збору до бюджету здійснюються у порядку, встановленому ст. 168 Кодексу (п.п. 1.4 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Водночас не підлягає оподаткуванню та не включається до загального річного оподаткованого доходу дохід, отриманий платником податку від продажу інвестиційних активів у випадку, визначеному п.п. 165.1.40 п. 165.1 ст. 165 Кодексу (п.п. «б» п.п. 170.2.8 п. 170.2 ст. 170 Кодексу).

Відповідно до п.п. 165.1.40 п. 165.1 ст. 165 Кодексу до загального місячного (річного) оподаткованого доходу не включається, зокрема, сума доходу, отриманого таким платником податку внаслідок відчуження майнових паїв, безпосередньо отриманих ним у власність у процесі приватизації.

Також звільняються від оподаткування військовим збором доходи, що згідно з розділом IV Кодексу не включаються до загального оподаткованого доходу фізичних осіб (п.п. 1.7 п. 16¹ підрозділу 10 розділу XX Кодексу).

Враховуючи викладене, у разі якщо платником податку - фізичною особою - резидентом здійснюється продаж майнового паю, на який не поширюються норми п.п. 165.1.40 п. 165.1 ст. 165 Кодексу, то дохід, отриманий від такого продажу, включається до її загального місячного (річного) оподаткованого доходу як інвестиційний прибуток та оподатковується податком на доходи фізичних осіб та військовим збором на загальних підставах.

При цьому юридична особа виступає як податковий агент у частині відображення вказаного доходу у податковому розрахунку сум доходу, нарахованого (сплаченого) на користь фізичних осіб, і сум утриманого з них податку за ф. № 1ДФ.

Одночасно зауважуємо, що відповідно до п.1 Положення про Міністерство соціальної політики України, яке затверджено постановою Кабінету Міністрів України від 17 червня 2015 року № 423 (далі – Положення), Міністерство соціальної політики України (Мінсоцполітики) є центральним органом виконавчої влади, який забезпечує формування та реалізує державну політику, зокрема, у сфері праці та соціальної політики, соціального захисту.

Мінсоцполітики відповідно до покладених на нього завдань організовує роботу з надання субсидій для відшкодування витрат на оплату житлово-комунальних послуг, скрапленого газу, твердого та рідкого пічного побутового палива, компенсації додаткових витрат на оплату комунальних послуг в умовах підвищення цін і тарифів на послуги (п.п. 29 п. 4 Положення).

Згідно з п. 52.2 ст. 52 Кодексу індивідуальна податкова консультація має індивідуальний характер і може використовуватися виключно платником податків, якому надано таку консультацію.